

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ι. Η ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Από τη Ρώμη στη Νέα Ρώμη

Μέτρα του Κωνσταντίνου Α' για την ανόρθωση του κράτους:

1. ίδρυσε την Κωνσταντινούπολην
2. αναγνώρισε το δικαίωμα άσκησης της χριστιανικής λατρείας
3. καθιέρωσε τη διάκριση της πολιτικής από τη στρατιωτική εξουσία
4. εξέδωσε ένα πολύ σταθερό νόμισμα

α. Ιδρυση Κωνσταντινούπολης (= Νέας Ρώμης)

Γεωπολιτική θέση του Βυζαντίου: σταυροδρόμι της Ασίας και της Ευρώπης, του Ευξείνου Πόντου και της Μεσογείου – οχυρή θέση – εμπορικό λιμάνι – συνάντηση εμπορικών δρόμων.

Λόγοι δημιουργίας του νέου διοικητικού κέντρου, της Κωνσταντινούπολης:

1. Η Ανατολή διέθετε ακμαίο πληθυσμό και οικονομία.
2. Οι Χριστιανοί, στους οποίους ο Κωνσταντίνος Α' στηρίχτηκε πολιτικά, ήταν πολυπληθέστεροι στην Ανατολή.
3. Οι μεγάλες πόλεις της Ανατολής υπέφεραν από θρησκευτικές συγκρούσεις.
4. Από το Βυζάντιο μπορούσε να αποκρούσει ευκολότερα τους Γότθους (στο Δούναβη) και τους Πέρσες (στον Ευφράτη).

Οικοδομήματα της Κωνσταντινούπολης: νέα τείχη, το φόρουμ του Κωνσταντίνου, το Ιερόν Παλάτιον, εκκλησίες, λουτρά, δεξαμενές.

11^η Μαΐου 330: εγκαίνια της Κωνσταντινούπολης ή Νέας Ρώμης.

β. Θρησκευτική πολιτική

Ενέργειες με τις οποίες ο Κωνσταντίνος έδειξε ευνοϊκή στάση προς το Χριστιανισμό:

1. **Χριστόγραμμα:** μετέφερε το μονόγραμμα του Χριστού από τη στρατιωτική σημαία στα νομίσματά του (312 μ.Χ., μετά τη νίκη επί του Μαξεντίου).
2. Εξέδωσε νόμους ευνοϊκούς για τους Χριστιανούς.
3. **Διάταγμα των Μεδιολάνων** (313 μ.Χ.): κατοχύρωσε την ανεξιθρησκία στην επικράτειά του, αναγνωρίζοντας στους Χριστιανούς ελευθερία άσκησης της λατρείας τους.
4. **Α' Οικουμενική Σύνοδος στη Νίκαια της Βιθυνίας** (325 μ.Χ.): διατύπωσε τη διδασκαλία της Εκκλησίας έναντι των αιρέσεων.